

SMS peste timp...

Emilian Oniciuc

Clopoței vibrează
În noaptea efemeră,
Telefonul dansează
Ciudat pe noptieră...

Buimăcită și mirată,
Văduva Vera tresare...
Se gândește înfiorată:
„Cine să fie oare?”

Deschide telefonul
Luminat de un mesaj
Care îi alungă somnul
În fostul ei mariaj...

I se înmărmurează fața,
Pieptul i se lasă, i se ridică,
Respiră greu prin ceața
Creată de-a ei frică...

Cu mâna tremurândă
Și inimioara în clește,
În noaptea furibundă,
Mesajul îl citește:

„Nu mai știu de tine!
De mine n-ai uitat?
În paradis mi-e bine
Dar sunt neîmpăcat...”

Pe rând plecară toate
Din viața mea, și-s eu,
În locuri minunate
Iubit de Dumnezeu...

În ceas de veșnicie
Cu lacrimi te aștept,
Fruntea pe vecie
Să ți-o alint la piept...

Ai petrecut bune și rele
De când am apus
Să răsar prin stele,

Printre îngeri, Sus...

Acum a sosit timpul
Din nou să înflorești...
Dacă vrea și „scumpul”
Poți să te recăsătorești...

(Mesajul îl citește...
„Fostul” e șarmant;
Vera se căiește
Privind la amant...)

Acum te las cu bine:
Fii fericită pe Pământ
Cum ai fost cu mine
În legământul sfânt!”

O lacrimă salină
Îi curge spre guriță
Lăsând o rouă lină
Pe chip de garofiță...

Nu l-a uitat pe Mișu
Dar firea-i de felină
O arde-n ascunzișu`
Ce-o face-acum blajină...

Și este atât de bună
În văduvia-i fină,
O șoaptă într-o rună:
Rămasă în lumină...

Capul și-l lasă dulce
Spre mai tânărul iubit,
Mesajul pe o cruce
Deja l-a răstignit...

Revizuit: 28.03.2019